

MICHAEL KUYUCU

michael@michaelshow.net

Adımı Kalbine Yaz

Yaz tüm hararetiyle devam ediyor, hemen hemen herkes sıcaklardan payını aldı. Bu yaz sadece sıcaklardan değil aynı zamanda kötü müzikten de payımızı fazlası ile aldık. Popüler müziğin en önemli unsurlarından biri de, toplumun ortalama seviyesine hitap etmesidir. Bu sebeple şarkılarda büyük bir sanatsallık aramak hayal olur, bunu hepimiz zaten biliyoruz. Ama kardeşim bu kadar da olmaz ki...

Bu yaz müzik dünyasında dinlediğimiz şarkılar son yıllarda dinlediklerimizin en kötüsü. Avam sözler, birbirine benzeyen kötü melodiler, birbirinin aynısı düzenlemeler ve insanın dayanma katsayısını zorlayan şarkılar. Açık konuşmak gerekirse bu yaz radyolarda, kulüplerde çalan şarkılar birer faciaydı. Artık müzikaliteyi bıraktım, o lüks kalıyor. Ama bir şarkının az da olsa estetiği, bir soundu, ne bileyim bir yaratıcılığı olmaz mı? Herkes birbirini taklit edersine aynı soundlarla, birbirine benzeyen sözlerle, birbirinin neredeyse aynısı 5 notadan ibaret sözlerle oluşturulan şarkılar. Böyle olunca Türkçe popun ne tadı kaldı ne de başka bir şeyi, sadece adı kaldı. Bunun sonucunda insanlar artık bu tek tip pop müzikten nefret etmeye başladı, el birliği etmişçesine bu müzikleri yayınlayan radyolardan uzaklaştı, birbirini taklit edersine üreten bu adamların albümlerinden uzaklaştı. Tirajlar düştü, reytingler düştü... Sakın siz dolup taşan açık hava konserlerine ciddiye almayın. On milyon insanın ikamet ettiği bir şehirde bırakın da 5 bin kişilik birkaç tane pop konseri olsun. Bu meşhur popçularımız bir ay boyunca her gün 5 bin kişiyi toplayabiliyor mu? Bunu yapabiliyorsa o zaman "tamam" derim. Bu kadar reklamasyona, bu kadar itmeye bence bu kadarı normal.

Bütün bu hengame içinde bir tane adam çıktı ve herkesin aksine çizgisini fazla düşürmeden, avamlaştırmadan bir albüm hazırladı. Bu adam Tarkan, albümü ise 'Adımı Kalbine Yaz' oldu. Bence bu yazın elle tutulur tek albümü bu oldu. Bu çocuk diğer popçuların dışında kaldı, kendisini her şeyden izole etmesi belki de onu dejenerasyondan kurtardı. Bence biraz da 70'lerin ruhunu içinde taşıması ve ekibinde bu ruha sahip insanları tutmasının da rolü büyük. Diğer popçular genelde 80'lerin köşe dönmece ruhuna sahip aranjör ve ekiplerle çalışıyor. Bu ruha sahip olunca da 'zıpır', 'avam' popüleriteden uzaklaşıyor. Şu an dinlediğimiz şarkıların çoğunda "satmışım anasını, biri giderse öbürü gelir, vay sen bana bunu yaptın ben sana bunu yaparım..." tarzında bir hava var. Romantizm çöpe gitti, artık aşk acısı çekmek moda, aşk acısı çekmek demode oldu... Ben Tarkan'ın albümünü dinlerken biraz da kaybolup giden, unutulmuş değerleri tekrar hissettim. Albümde çoluk çocuğa hitap eden birkaç şarkı yok değil, ama albümün geneli bu mantıkta kurgulanmış.

İşte Tarkan'ın albümünün diğer albümlerden farklı olan özellikleri:

Türkiye'de 2010 yılında popçuların unuttuğu şarkı sözü kalitesi var,
Unutulan romantizm var,
İnsanların sanal mutluluğu değil, bilinçaltılarında saklı tuttıkları gerçek mutsuzluklar ve hayal kırıklıkları var,
Avamlıktan uzak, kent kültürünü içeren şarkılar var,
Toplumun her zaman çeken, domine eden kavram 'kalite' var,
Abartılmamış ama dozunda hazırlanmış iyi düzenlemeler var,
Duygusallığını kaybetmemiş, şarkıları yorumlarken hisseden ve hissettiren bir Tarkan var.

'Adımı Kalbine Yaz' gibi toplumun yüreğini vuran bir şarkı da var, 'Usta-Çırak' gibi çoluk çocuğu heyecanlandıracak şarkı da var. Yani hedef kitlesi geniş.

Bu albümü dinlediğinizde sizinle dertleşen bir şarkı sözü formatı var. Şarkıları dinlerken şarkıların içine girdiğinizde, kendinizi birileri ile dertleşiyor bulacaksınız.

Özellikle 'Sevdanın Son Vuruşu' adlı şarkıda Aysel Gürel ve Tarkan sayesinde Türk insanın unuttuğu bir kavram var: "Hak etme. Ezik, kendi kaderine boyun eğmiş bir toplumun kaderci zavallı yapısı yok, hafif kırgın, sitemkâr bir başkaldırı yapan romantik bir duygu var.

Bence yukarıdaki doneleri aklınızda tutarak Tarkan'ın albümünü bir dinleyin, bir de yaz boyunca taksilerde, radyolarda, orada burada kulaklarınızı tırmalayan diğer pop şarkıları dinleyin, ne demek istediğimi anlayın derim.

Albümden aklımda kalanlar:

"Heyy gidi günler heyy yediğimiz içtiğimiz ayrı gitmezdi hatırla..."

"Ben hiç hak etmedim ki böyle unutulmuşu..."

"Sen aşkı çiçek böcek sanmışsın..."

"Yolun açık olsun demek isterdim, boğazım düğümlü, sözlerim kayıp..."

"Bugün o yüzüne gülen dost sandıkların yarın yanında olacak mı?"

"Nefesinde yüzeceğim yüzümün kıyısına vurdukça, sevdim seveceğim aşkın koyunda yuğdukça..."